

[Askjær Jørgensen]

ren kender det til fulde. Finansudvalgets medlemmer kender det til fulde, og heldigvis er vores årvågne presse i fuld gang med at afsløre, hvad det er for nogle ting, justitsministeren er i færd med at gennemføre her. Vi er meget tilfredse med, at pressen er opmærksom på denne sag, det er nødvendigt.

For at præcisere over for justitsministeren, hvad det drejer sig om, for at man straks skal vide, hvad det hele går ud på, skal jeg allerede nu til forespørgsel nr. 17 fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tilkendegiver, at betonentreprisen ved den nye politigård i Århus ikke skal overdrages til JME Byg A/S i henhold til det foreliggende tilbud.

Folketinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

Nu ved justitsministeren, hvad det drejer sig om. De af folketingsmedlemmerne, der ønsker at vide, hvad det drejer sig om, må være opmærksom på, at det er på baggrund af en bunke fortroligstemplede dokumenter, det har været nødvendigt at tage denne sag ned i folketinget her ved begyndelsen af juleferien.

Formanden:

Jeg mener at kunne tingets forretningsorden, men jeg indrømmer, der kan komme situationer, der er så overraskende, at jeg i hvert fald ikke på stående fod skal begynde at citere paragraffer. Men ud fra sådan almindelige julestemningshensyn så skal vi sige, det kan sikkert lade sig gøre at stille forslaget til motiveret dagsorden som sket.

Hr. Askjær Jørgensen har altså fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden, ikke til sin egen forespørgsel nr. 18, men til hr. Gammelgaards forespørgsel nr. 17, og det lyder således: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne i første omgang, inden jeg tager fat på selve redegørelsen, sige om de juridiske problemer, som hr. Gammelgaard nævner er blevet rejst af en advokat, som repræsenterer de firmaer, som ikke er foreslået antaget, at efter alle de oplysninger, der foreligger for mig, er der ikke holdepunkt for

de antagelser, den pågældende advokat gør. Efter alle de oplysninger, der foreligger for mig, ville man nok være i stand til at rejse en sag, for det vil man altid kunne, men man vil ikke være i stand til at gennemføre en sag imod justitsministeriet for det valg. Der er ikke sket overtrædelse af licitationslovgivningen, og der er ikke sket overtrædelse af EF-direktivet, der kan medføre en domfældelse.

Dette har jeg gerne villet sige indledningsvis, fordi jeg ikke var forberedt på, at det spørgsmål ville blive rejst under forespørgselsdebatten.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Askjær Jørgensen, også inden jeg tager fat på selve redegørelsen, at det er rigtigt, at ansvaret er justitsministerens. Men det, justitsministeren har gjort – det vil fremgå af redegørelsen – er at følge en indstilling fra teknikere, der er justitsministeriets rådgivere.

Sagen om opførelsen af en politigård i Århus har flere gange tidligere været forelagt for finansudvalget, dels som grund- og ejendoms-køb, dels som tilladelse til projektering og senere igangsætning. Ved en skrivelse af 12. maj 1976 – aktstykke 417 – tiltrådte finansudvalget bl. a., at der blev udarbejdet et projektforslag til den nye politigård. Efter udarbejdelsen af projektforslaget forelagde justitsministeriet på ny sagen for finansudvalget, der ved skrivelse af 8. marts 1978 – det er aktstykke nr. 314 – tiltrådte, at justitsministeriet fortsatte projekteringen og senere igangsatte opførelsen af politigården. Der blev herefter udarbejdet et hovedprojekt, og byggeriet blev i juni udbudt i offentlig licitation i 6 storentrepriser. Annonceringen skete såvel i danske aviser som i EF-Tidende.

Den 23. september i år afholdtes licitationen, og der indkom i alt 90 tilbud, heraf 15 tilbud vedrørende storentreprise A, betonentreprisen. På grundlag af licitationsresultatet og de rådgivende teknikeres indstilling, der blev fremsendt til justitsministeriet ved skrivelse af 14. oktober 1980, kunne vi opgøre byggeriets samlede udgifter til ca. 105,9 mill. kr. Det fremgik af skrivelser af 14. oktober 1980, at samtlige storentrepriser blev indstillet overdraget til de lavestbydende firmaer bortset fra betonentreprisen, hvor arbejdet blev indstillet overdraget til det tredjelavestbydende firma. Tilbuddet fra tredjelavestbydende lød på ca. 31 mill. kr. og var hermed beløbsmæssigt ca. 1,7 mill. kr. og 1,3 mill. kr.